

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr.16 januari 2005 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 Tel. 06-20445819 Www.garabandal.nl - Rek. 55.94.77.716
België: 750-9537649-82. Redactie en Pelgrimsvervoer: Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES
Sassenheim. Tel 0252-214191 Giro 1655361 op naam van W.J. Langeveld met bovenstaand adres. Gelieve te
vermelden bij mededelingen: "Garabandal Centrum" Email : wim@garabandal.nl

VOORWOORD

INHOUD:

- ▶ Voorwoord
- ▶ Mijn oog is gezond
- ▶ Loli's ontmoeting met Johannes Paulus II
- ▶ Garabandal en de Synagoge
- ▶ Mariaheiligdom gespaard.
- ▶ De verering van het H. Sacrament

Beste Garabandal vrienden,

Het afgelopen jaar heeft voor het Garabandal gebeuren weinig schokkends gebracht, terwijl de wereld de ene na de andere dramatische en tragische gebeurtenissen te verduren kreeg. Met als tragisch dieptepunt een alles vernietigende vloedgolf welke vele landen in Azië moesten ondergaan. De moderne mensheid met haar techniek en wetenschap stond volkomen machteloos tegen dit natuur-gebeuren. Vele mensen vragen zich bij zo'n gelegenheid weer af waarom de goede God dit toelaat.

In zijn eerste preek van het nieuwe jaar herinnerde kardinaal Simonis, net als verschillende buitenlandse collega's, eraan dat de wereld een tranendal is een geen paradijs.

"Sinds de zondeval van de mens loopt er een barst, een beschadiging door heel de schepping met alle gevolgen van dien. Dat heeft God ons niet aangedaan, maar is het gevolg van het kwaad van de zonde."

God is door de menswording deelgenoot geworden van het lijden en sterven van de mens." Door uit lijden en dood op te staan, toont HIJ ons dat niet lijden en dood het laatste woord hebben maar het goede en het leven. "Uit: Katholiek

In memoriam pater Ramon Andreu .sj.

Nieuwsblad van 7 januari 2005)

Voor de Katholieke Kerk heeft er een belangrijke gebeurtenis plaatsgevonden. N.m. het uitroepen van een *Eucharistisch Jaar* door de Paus Johannes Paulus II. Welke zal eindigen op gewone bisschoppen Synode in oktober van dit jaar. En in het teken zal staan van de Eucharistie.

Wij hadden gehoopt dat in dit Eucharistisch jaar het Grote Wonder zou plaatsvinden. Echter Conchita heeft in 1965 tegenover de Franse pater Laffineur verklaard dat **na** een Synode de grote gebeurtenissen als Waarschuwing en Grote Wonder zullen plaatsvinden. En in welk jaar? Onze H. Vader zal het nog meemaken. Verdere speculatie is uit de boze.

De Stichting had het afgelopen jaar de Canadese tandarts, Michael Roseluk en zijn vrouw Helen uitgenodigd om naar Holland te komen voor diverse gebeds en genezingsbijeenkomsten. (zie Nieuwsbrief nr. 15) Door allerlei oorzaken is dat helaas niet doorgegaan. Wij hopen dat zij in staat zijn in het voorjaar naar Nederland te komen. Al de geïnteresseerden die zich verleden jaar hebben opgegeven worden bijtijds in kennis gesteld waar en wanneer deze gebedsbijeenkomsten zullen worden gehouden. Het Aartsbisdom Utrecht en het bisdom Breda hebben toestemming gegeven om in één of meerdere parochie-kerken deze bijeenkom-

sten te houden.

Op 11 November 2004 overleed in Los Angeles op 81 jarige leeftijd pater Ramon Andreu. S.J.

Deze priester, een broer van pater Luis Andreu, de priester die het Grote Wonder op 8 Aug. 1961 bij de pijnbomen in een visioen heeft mogen aanschouwen, was één van de hoofdgetuigen van de verschijningen van Garabandal. In de volgende Nieuwsbrief zullen wij uitgebreid op zijn betekenis voor het Garabandal gebeuren ingaan.

Attentie!!! Onze bankrekening, 3572.31.678 bij de Rabobank is sinds 18 November opgeheven. Ze rekenden veel te hoge onkosten De stichting heeft nu een **Girorekening nr. 1655361** op naam van W.J. Langeveld geopend. Adres:

J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Gelieve te vermelden bij overschrijvingen; "Garabandal Centrum". Heel veel dank aan allen die onze blijven steunen met hun gebed en financiële bijdrage. Maria zal het U vergelden. Wim Langeveld, 14 januari 2005, feest van Petrus Donders

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

Mijn oog is gezond!

(Mijn ervaring met de medaille van Onze Lieve Vrouw van Garabandal)

Dit voorval had plaats in de herfst van 2002. Ik laat meestal mijn ogen om de twee jaar controleren. Aangezien het hier weer tijd voor was, maakte ik een afspraak bij de kliniek van de bekende oogarts, dr Dello Russo. Het is lastig om een afspraak te regelen met de dokter zelf, omdat hij meestal afwezig is om bij andere klinieken ingewikkelde operaties te verrichten. De controlebezoeken worden meestal gedaan door andere gekwalificeerde artsen die worden bijgestaan door technische assistenten.

Jaroslava Julianna Borzemska

Op die dag deed een jonge assistent druppels in mijn ogen om de irissen te verwijden voor het onderzoek. Ze moest in ieder oog een druppel doen, maar op de een of andere manier gooide ze per ongeluk de halve fles leeg in mijn rechteroog. Ik veegde snel de vloeistof van mijn gezicht en dacht er niet meer over na. Het oog onderzoek ging goed en ik ging naar huis. Het was avond.

Na vier uur kreeg ik moeite met in het licht te kijken. Het licht stak mijn ogen op pijnlijke wijze. In deze toestand ging ik naar bed.

Ik werd rond twee uur 's nachts wakker en merkte dat ik met mijn rechteroog de kamer als door een dichte grijze mist zag die ieder moment dichter werd. Alles werd donkerder en donkerder in dat oog. Ik kon niet meer in slaap komen, want mijn oog begon ook pijn te doen. Ik begon te bidden, want ik begreep dat ik hulpeloos was. Na ongeveer een half uur kon ik helemaal niets meer zien met mijn rechteroog. Ik was blind. De lichte pijn in mijn oog veranderde in een ongelooflijke, afschuwelijke pijn. Het was vergelijkbaar met metaal dat langs het bot wordt geschraapt. Ik werd bevangen door paniek en angst! Allebei mijn ogen waren open, maar ik kon maar met één zien. Ik was blind! Mijn hele lichaam begon te trillen. Het was onmogelijk om op te staan en hulp te vragen van mijn familie die op de bovenverdieping sliep in mijn huidige staat van pijn, blindheid en beven. Ik lag daar en realiseerde me dat dit een rechtszaak zou kunnen worden tegen de oog kliniek. Maar wilde ik dat geld? Nee! Helemaal niet! Ik wilde mijn oog terug! Ik wilde zien!

Ik wendde me tot God in een vurig gebed:

"Barmhartige God, almachtige Heer, Ik keer me alleen tot U, want er is geen andere God in de wereld! Geef me mijn zicht terug, geef me de gezondheid van mijn oog! Ik zal u iedere dag hiervoor danken, zolang als ik leef!"

De pijn was vreselijk en ik was alleen. Ik voelde dat ik ofwel zou flauwvallen of sterven door het snelle bonzen van mijn hart... Een sprankje hoop! Ik herinnerde me de medaille van Onze Lieve Vrouw van Garabandal die ik, kort tevoren, had gekregen van dr Michael en Helen Rozeluk uit Toronto. De medaille lag in mijn sieradenkistje op het nachtkastje naast mijn bed. Maar hoe moest ik met deze bevende handen de medaille vinden, ik kon niet eens uit bed komen. O Moeder van God, en mijn Moeder, help me! Met al mijn kracht greep ik naar het sieradenkistje. Opeens voelde ik iets kleins en plats... de medaille! Moeder Maria zelf had deze opgetild naar mijn vingers! Met trillende handen plaatste ik de medaille op mijn oog, of liever gezegd in mijn oogkas, want na al die stekende pijn, had ik het gevoel dat er geen oog meer was op die plek.

Onmiddellijk voelde ik een soort onaardse vrede. Was dat een voorteken voor de dood? Ik voelde me slaperig. Maar hoe kan iemand in slaap vallen met zulke afschuwelijke pijn? Opnieuw voelde ik een warmte die me omhulde en ik herinner me niets meer van wat er daarna gebeurde.

Ik stond op. Het daglicht vulde reeds de kamer. Ik keek naar mijn alarmklok en zag duidelijk door beide ogen - het was vijf uur. Er was geen pijn! Was dit een droom of een realiteit? Ik raakte mijn ogen aan... beide waren aanwezig en op het rechteroog lag mijn medaille. Ik was genezen! Op wonderbaarlijke wijze genezen! Wat een vreugde! Ik nam de medaille en kuste haar keer op keer weer. Ik knielde naast mijn bed en maakte het kruisteken met de medaille. Ik dankte God, Jezus, Moeder Maria van Garabandal voor deze wonderlijke genezing. In mijn opwinding kon ik niet de juiste woorden vinden voor mijn dankbaarheid, dus knielde ik alleen neer en uitte mijn dank in tranen van vreugde.

's Ochtends belde ik de kliniek op over het gebeurde. Deze keer, omdat het hier een noodgeval betrof, was dr Dello Russo zelf aanwezig. Hij vroeg me om meteen naar de kliniek te komen en hem alles te vertellen. Ik deed het. Hij onderzocht mijn ogen opnieuw. Alles was volledig in orde. Mijn ogen waren normaal, onbeschadigd. Ik toonde hem de medaille. Hij gaf toe dat deze genezing, zonder een dokter of enige soort van medische ingreep, een wonder was! Mijn diagnose - acute glaucoom - had in ieder geval gedeeltelijk aanwezig moeten zijn of nadelige sporen hebben moeten achterlaten. Hij schudde me de hand en bedankte me toen ik hem verzekerde dat ik geen gerechtelijke stappen zou ondernemen.

Een jaar is verstreken. Mijn oog is normaal en gezond. Ik doe wat ik God had beloofd: ik dank Hem iedere dag, tot aan het einde van mijn leven, voor deze speciale genade.

Jaroslava Julianna Borzemska
New Jersey, USA
12 november 2003

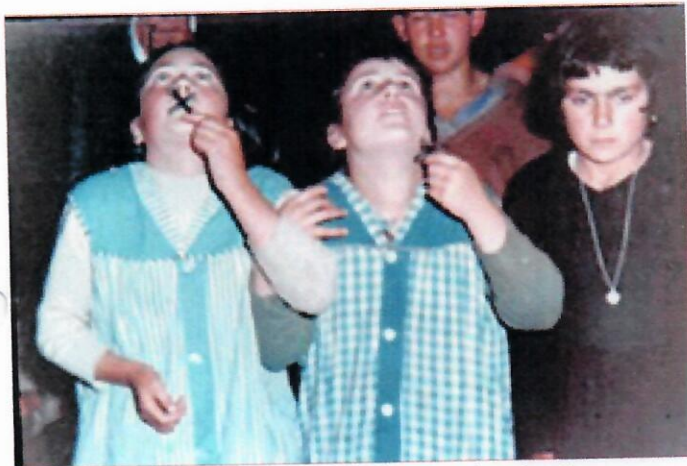
Loli's ontmoeting met Johannes Paulus II

Herdruckt met toestemming van Garabandal Journal
Juli-Augustus 2004 Citaat genomen uit *Los Milagros o Favores de Nuestra Madre de Garabandal* en vertaald uit het Spaans door dr Edward Serrano
Vanuit het Engels in het Nederlands door Vera v. Dijk

Paus Johannes Paulus II met Garabandal zieneres Mari-Loli Lafleur en haar familie, 23 juli 1988

Op zaterdag 23 juli 1988 werd tijdens een speciale algemene audiëntie (speciaal omdat de algemene audiëntie meestal op woensdag plaatsvindt) Mari-Loli LaFleur, een van de zieners van Garabandal, samen met haar familie voorgesteld aan paus Johannes Paulus II op het Sint-Pietersplein door een bijzondere priester. Pater Robert Francis Lee Graves III studeerde af aan West Point. Hij is bekeerd tot het rooms-katholieke geloof en is een afstammeling van de legendarische commandant John Graves van de eerste Amerikaanse nederzetting in Virginia in 1608

Loli in het midden, loopt in extase met Jacinta door het dorp

Met Maria Dolores in zijn armen, de jongste van de kinderen uit het LaFleur gezin, sprak pater Graves tot de paus: "Uwe Heiligheid, een bijzondere zegen voor het kleinste kind dat komt in de naam van de Gezegende Moeder, de Maagd van Garabandal."

De Heilige Vader riep met verwondering uit: "Garabandal!" Hij wendde zich vervolgens tot Maria Dolores om haar te kussen en nam haar dertienjarige broer Francis bij de arm om hem te zegenen. Hierna pakte hij Melanie, het derde kind, vast en omhelsde haar.

Toen Loli de paus om zijn zegen en gebeden vroeg voor haar familie en haarzelf, plaatste de Heilige Vader zijn handen op haar hoofd en zegende haar. Frank, haar man, kuste de ring van de paus, waarna de paus zijn armen uitspreidde en Mari-Loli en haar hele familie samen omhelsde. Maria Saraco was aanwezig bij deze gebeurtenis, en getuigt hiervan.

Loli, die Johannes Paulus II al eerder had ontmoet, was bezorgd over de gevolgen die deze persoonlijke ontmoeting voor de paus zou kunnen hebben, aangezien het bekend is dat zij een van de zieners van Garabandal is. Maar na een ontmoeting met Juan Antonio del Val, de vorige bisschop van Santander (lokaal diocees van de verschijningen) was ze gerustgesteld en aanvaardde de ontmoeting als de wil van God. □

GARABANDAL EN DE SYNAGOGE

Uit: 'The thunder of justice' door Ted en Maureen Flynn
(Lezing gehouden door Pater Francois Turner. O.P. z.g.
Deze lezing is gegeven in een schuur gelegen tussen het dorp Garabandal en de hoger gelegen pijnbomen - op 8 augustus 1988 - op het feest van de H. Dominicus.

Om de belangrijkheid van deze "schatten" juist weer te geven moeten we verschillende punten uit de geschiedenis in gedachten houden.

Historici zijn van mening dat het eerste schisma (scheuring) in de geschiedenis is ontstaan tussen het Volk van God, de joden en de Kerk van de heidenen. Dit schisma is ontstaan door de weigering van de Synagoge, om de joden temidden van hen die Jezus van Nazareth erkenden als de Messias van Israël te aanvaarden.

Hun buitensluiting werd niet openlijk uitgesproken, doch door in het dagelijks te bidden achttien-zegeningengebed - een vervloeking toe te voegen - welke de joden die christen waren geworden, niet konden meebidden en er dus ook geen plechtig 'Amen' over konden uitspreken.

Dit schisma is ontstaan tijdens de synode van Jamnia (een oude stad in Israël), ongeveer 75 jaar ná Christus.

Toch is dit schisma niet ten volle effectief geweest. Getuige hiervan is de uit de 5e eeuw stammende Basiliek

van Santa Sabina te Rome, (Één van de mooiste en oudste kerken van Rome Deze 5de eeuwse basiliek bevindt zich aan de Via di Santa Sabina aan het plein van de S. Pietro d'Illyria. Op dit pleintje staat een verfrissende fontein die zorgt voor een rustige sfeer.) waar zowel de belangrijke figuren uit de Kerk der heidenen als wel de grote figuren uit het joodse volk, naast elkaar zijn afgebeeld als echte zusters.

Enige tijd later echter zijn zij steeds verder uit elkaar gedreven en hebben elkaar vervolgd. Het moet echter wel vermeld worden dat de vervolging van de synagoge der joden (het Joodse volk), veel wreder is geweest en dit vanaf de tijd van Keizer Constantijn tot aan de tijd van de Franse revolutie. Er trad een snelle verandering op door secularisatie en het ontstaan van het verschrikkelijke goddeloze antisemitisme - werkelijk anti-joods - dat wij allemaal kennen-

Reeds in de 13e eeuw verkondigde de Bisschop van Parijs, Willem van Auvergne - dat het barbarisme van de Kerk, iedereen die dat meemaakte, moest vervullen met grote afschuw. Hij zei over de toenmalige Kerk het volgende: "Zij is niet langer meer de Bruid van Christus, maar een monster vol vreselijke lelijkheid en wreedheid".

1. DE ROOKKOLOM TE GARABANDAL

Het is een vastgesteld feit dat in 1961 of 1962, door de H. Maagd, aan Conchita is beloofd dat er een teken bij de pijnbomen zal komen dat er altijd zal blijven. Het zal mogelijk zijn om dit blijvend teken te fotograferen of door televisie-camera's te worden vastgelegd, maar men zal het niet aan kunnen raken.

Dit teken zal verschijnen om aan te tonen dat deze verschijningen rechtstreeks van God komen. Het zal miraculeus zijn en dus een blijvend wonder.

Het is te vergelijken met een rookkolom, eveneens met de stralen van het zonlicht, voor zover het gezien kan worden maar niet aangeraakt .

De zin 'Para siempre' (voor altijd) verlangt enige uitleg. In 1983 -dat is twintig jaar later -kwam Conchita tot de gedachte dat deze woorden 'voor altijd' betekenen- tot aan het einde der tijden.,

2. DE ROOKKOLOM IN DE BIJBEL

Er zijn drie verwijzingen naar de rookkolom en de bijbel. Alle Hebreëen die Mozes volgden uit Egypte, zagen de rookkolom bij dag en een vuurkolom bij nacht, die hen van de Egyptenaren redde: Zij verkregen de Torah op 'de berg Sinai en God

was bij Zijn Volk aanwezig en diende hen als hun gids op hun reis.

Het was de Heer die verscheen in de wolkkolom boven de tabernakel. Deze mysterieuze wolk drong binnen in de Tempel van Salomon.

Nehemias vierde dat de Heer Zijn Volk leidde op hun weg. Gods stem kwam tot Zijn Volk vanuit die wolkkolom. De profeten hebben aangekondigd dat dit verschijnsel van de wolkkolom zich zal herhalen. Een kolom van rook overdag en een vuurkolom in de nacht .

Joël 3: 3-4: 'Ik zal wonderen doen aan de hemel en op aarde. Bloed en vuur en walm van rook. De zon zal in duisternis verkeren, de maan in bloed voordat de Dag van Jahweh komt. Groot en Schrikwekkend ,

De lichtkolom zal een bron van vreugde zijn in de gedachte van de rabbijnen en in de christelijke mystieke theologie. Alle joden hebben kennis van dit gebeuren. Zij kennen de betekenis van deze kolom, namelijk de tegenwoordigheid van God temidden van Zijn uitverkoren volk, die tot hen spreekt, hen leidt en Zijn licht over hen laat schijnen.

Ook de andere naties hebben hier kennis van. Het is de Shekinah (de aanwezigheid van God), het meest heilige en mysterieuze teken van de Godheid.

3. DE ROOKKOLOM IN VERBAND MET GARABANDAL

Hoe staat deze kolom in verband met Garabandal? Niet alleen is deze rookkolom door Conchita aangekondigd als een blijvend wonderteken boven de pijnbomen doch vele mensen hebben dit fenomeen in Garabandal reeds gezien. Op 18 november 1961 's avonds zag men deze wolk- en vuurkolom.

Sommigen voelden deze aanwezigheid door de warmte die hij uitstraalde tussen de negen pijnbomen in en de laatste kruiswegstatie die daar 20 jaar later is gebouwd.

Een schaapherder van plm 20 jaar oud, kwam van de berg af met zijn schapen.

Toen hij langs de pijnbomen liep, zag hij een rookkolom met een zwarte ronde vlek van plm 50 centimeter in doorsnede. Zonder dat dit hem stoorde liep hij op dit fenomeen af en verwarmde zichzelf terwijl hij ondertussen zijn schapen in de gaten hield. Hij daalde verder af naar Cosio en trok zo met zijn schapen door het dorp Garabandal heen, zonder iemand te vertellen over dit fenomeen. Zijn naam is Ramon Gonzalez.

Het is eveneens gezien vanuit het dorp twee of drie maanden in de herfst van 1962, en wel als rook overdag en een lichtverschijnsel in de avond. Er bestaan hier geschreven getuigenissen van. Op 25 november 1962 is dit fenomeen opnieuw waargenomen door vier Franse getuigen. De kolom was 's nachts gezien helder en licht. Hun getuigenissen zijn verzameld en zal op het juiste tijdstip worden gepubliceerd.

De Stichting ontving een merkwaardige brief uit België van 18 April 2002 van een mevrouw die had deelgenomen aan de trieste pelgrimage naar het Grote Wonder dat volgens prof F. Rutten op 11 April 2002 had moeten plaatsvinden. Hier volgt een uittreksel:

..... De rede van mij schrijven: - Ik was zo dus ook boven op de berg om half negen. Ik had wel 2x de kruisweg gedaan. Al dat geklik van de TV mannen verveelde mij, ik leefde eerlijk gezegd ook op hoop. O.L.Vrouwke zou toch iets van de waarheid bekend maken en ons niet als spot de wereld insturen. Ze hielden mij tegen om 't te getuigen tegen de camera-mensen, en dat spijt me zeer.

We hadden gebeden en gezongen, ge kon de stilte voelen. Als een kind in nood bad ik met mijn ogen toe en handen voor mijn gezicht: "O.L.Vrouwke a.u.b. help ons, laat 't zo niet voorbij gaan.. Plots, had ik een visioen: Ik zag een witte zuil, van boven was hij plat.

O.L.Vrouw van Garabandal stond er voor, links brede stroken van boven naar onder, een zacht roze, een zacht groene, een zacht gele nog wat nog wat blauw of zo, aan de andere zijde van O.L. Vrouwke 't evenbeeld, alles was verlicht. Ik voelde mij oneindig gelukkig en blij. Het was wondermooi.

Iets in mijn hoofd zegde dat ik moest kijken. Ik deed mijn ogen open maar zag niets, als ik ze terug dicht deed was het ook weg. Ik denk dat ik 't teken heb mogen zien van na 't wonder. Het geheel was als in een waas omfloerst.

Dank U Lieve Heer, dat U mij dit gaf, niet voor mijn eer, maar voor de glorie van God en O.L. Vrouwke."

4. WANNEER DIT BEKEND ZAL WORDEN GEMAAKT HOE ZULLEN DAN DE RABBIJNEN REAGEREN?

Niet alleen de rabbijnen doch eveneens alle joden die hun geschriften goed kennen. Hun religieuze leven is gebaseerd op scholing meer dan enig ander volk.

In Israël hebben alle inwonenden, wat zij ook geloven, de Torah bestudeerd als hun enige klassieke Hebreeuwse literatuur. Het is hun schat. Of zij nu wel of niet geloven dat dit boek goddelijk is geïnspireerd, zij kennen hem wel. Zij weten ook dat de Profeet Joël heeft aangekondigd:

"Uw zonen en dochters zullen profeteren en Ik zal hen wonderen laten zien in de hemel en op aarde, in bloed, vuur- en rookkolommen" .

En dankzij de massamedia zullen zij ineens weten dat katholieke meisjes hebben aangekondigd dat er een rookkolom zal verschijnen in een katholiek dorp in Spanje en dat deze kolom er altijd zal blijven.

Het joodse volk zal heel geïnteresseerd zijn, speciaal de Sefardim, de Spaanse joden. Hun interesse zal extreem zijn en blijvend, omdat er een waarschuwing en een groot wonder is aangekondigd, die het begin zal zijn van deze rookkolom.

5. DE H. BERNARDUS EN DE H. THOMAS VAN AQUINO

We bevinden ons in een tijd van oecumene doch er is ook een zekere teleurstelling zelfs onder specialisten op dit terrein. Er worden vele gesprekken gehouden, heel serieus en gehouden in een goede broederlijke geest. Maar zij komen niet verder en schijnen te blijven steken en niet tot praktische conclusies te kunnen komen ondanks het vele werk en de vele dialogen die er zijn gehouden.

Jean Tonlat had het misschien bij het rechte eind, toen hij zei dat de sleutel tot de deur van de eenheid is gelegen in de genezing van het eerste schisma (scheuring) dat bestaat tussen de Kerk en de Synagoge, of zouden wij eerder moeten zeggen, tussen de Synagoge en de Kerk. Dit is wat de H. Bernardus en Thomas van Aquino hebben gezegd.

De H. Bernardus schreef dat er een tijd zou komen dat de Kerk

De H. Bernardus schreef...

een stap opzij zou doen om de Synagoge binnen te laten in hun volledige verlossing. De Synagoge heeft in de ogen van God niet haar eerstgeboorterecht verloren over haar zuster de Kerk. De H. Thomas van Aquino schrijft in zijn commentaar op de H. Schrift dat in de toekomst met het herstel van Israël, *het derde tijdperk van de Kerk zal aanbreken.*

Zijn autoriteit op dit gebied is geweldig en zijn visie op dit gebeuren opent een grandioze visie.

Zijn deze denkbeelden verouderd in onze eeuw? Helemaal niet.

Niet alleen Jean Tonlat

(Franse theoloog), doch eveneens Tremontant, Frere Ephraïm en Paus Joh. Paulus II die een of ander aspect van het "Mysterie van de Kerk en de Synagoge" illustreerde, die wij hier overwegen, doch slechts beknopt en in grondbeginsel weergeven.

De goede exegeten nemen aan dat er een zekere tijd zal verstrijken tussen de toelating van de synagoge en de glorievolle Wederkomst van Jezus.

Wat wij proberen over te dragen is niet alleen dat er een toelating zal zijn van een gedeelte van Israël dat verhard is (Rom. 11, 15-25).

Dat is reeds bekend doch dat dit zal komen als een gevolg van de gebeurtenis in Garabandal. Wij weten van Conchita dat deze dingen plaats zullen vinden.

We hebben hier goede basisgegevens en een fundamenteel getuigenis en dat zou voldoende moeten zijn. Doch er zijn eveneens sommige ondersteunende getuigenissen, die ik hier zal memoreren.

Het Michaelbeeld in het kerkje van Garabandal

6. DE HEILIGE AARTSENGEL MICHAEL

De eerste verschijning in Garabandal was van een engel.

Van 18 juni tot 2 juli 1961 verscheen de Heilige Aartsengel Michaël als voorbode van Maria.

Veel is er reeds geschreven over Michaël in Garabandal. Wij zullen hier in verband met ons onderwerp iets aan toevoegen.

Michaël wordt in de Hebreeuwse bijbel driemaal vernoemd als de beschermer van het "Volk van Israël" of als zijn "Prins".

De koninkrijken van Perzië en Griekenland hebben eveneens hun prinses doch hun namen zijn niet bekend.

Dan. 10. 20: "Hij sprak: Begrijpt ge nu, waarom ik tot U ben gekomen? Maar nu moet ik terug om tegen de engel der Perzen te strijden, dan komt de engel van Griekenland nog".

Dan. 12.1: "In die tijd, zal Michaël, de aartsengel opstaan, die de kinderen van Uw Volk beschut".

Het zal een tijd van benauwdheid zijn zoals er nog nooit is geweest tot die dag sinds er volken bestaan.

Maar Uw Volk zal in die tijd worden gered: Allen, die staan opgetekend in het boek".

De Kerk mag dit op zichzelf toepassen doch het is zeker niet uit te sluiten dat zij die Israëlieten zijn (Rom. 9,4-5)

Men zou kunnen toevoegen dat zij de eersten zijn die Michaël als "hun prins" hebben.

7. MARIA 'S TITEL IN GARABANDAL

Voor de eerste maal in de geschiedenis van Mariaverschijningen, aangekondigd door de H. Aartsengel Michaël, verscheen Zij onder de titel die naar een heilige plaats verwijst één van de drie heilige bergen van het oude Volk van God, de berg Karmel. De andere heilige bergen zijn de berg Sinaï of Horeb en de berg Sion in Jeruzalem. De berg Karmel is in het heilig land in Israël, de berg die geheiligd werd door de profeet Elias.

Het is de berg die Maria tijdens haar leven vaak heeft gezien. Nazareth is de enige plaats waar vandaan je deze heilige berg duidelijk kan zien.

Van alle religieuze orden staat die van de Karmelieten het dichtst bij het jodendom.

Elias, de profeet, wordt welbeschouwd door Karmelitaanse broeders en zusters, als hun Vader en lichtend voorbeeld. zij beschouwen hem als hun stichter.

Zijn feestdag wordt gevierd op 20 juli.

O.L. Vrouw v.d. Berg Karmel

8. IN WELKE GESTALTE VERSCHEEN DE H. MAAGD MARIA IN GARABANDAL?

Wij hebben een beschrijving van de gezegende Maagd in het dagboek van Conchita. Het is levendig en gedetailleerd.

Maria's kleding en voorkomen in Garabandal was dat van een heel mooi Joods meisje, met donker golvend haar, een perfecte neus, volle lippen en een nogal donkere teint. In andere verschijningsplaatsen verschijnt Maria vaak in de kleding van mooie meisjes van het land waar ze verschijnt. Wat zei Maria van zichzelf?

Een van de zienersjes Maria Loli, vroeg haar op een dag: "Bent U een joodse?" Zij antwoordde haar: 'ja' "Como somos Bastianas, zoals wij Bastianas zijn?" (zo genoemd omdat zij uit het dorp komen van San Sebastian de Garabandal

Dit gesprek trok de aandacht van Pater Lucio Rodrigo, S.J. z.g.

Het was de eerste maal in de geschiedenis van Mariaverschijningen dat Zij zichzelf identificeert als een Jodin, hiermee zeggend dat Zij ook in de Hemel tot het Joodse volk behoort.

9. DE DAG VAN DE VIER JODINNEN

Muriël, pater Ramon Andreu. z.g. en ingenieur Froschler

Ja, er was een dag van de vier jodinnen in Garabandal. Daar was Muriël, die nog niet gedoopt was. Haar moeder was een Joodse en daarom was zij ook joods volgens de wetten van de synagoge.

Een teken van haar toekomstige doop werd op een wonderbare wijze bekend gemaakt tijdens een van de verschijningen. Chon de Luis, een Spaanse vriendin van Muriël heeft verteld hoe al het wijwater uit een flesje stroomde en op onverklaarbare wijze over haar heen stroomde en daarbij van haar natuurlijke richting veranderde

Dankzij Fr. Laffineur weet ik dat Pilar, de moeder van Mari Cruz, een 'pasiega' was, d.w.z. geboortig uit de vallei van Pas, een rijke en vruchtbare streek dichtbij de weg tussen Santander en Burgos. Deze streek is gekoloniseerd sinds het einde van de 15e eeuw door joodse bekeerlingen. Vrijwillig bekeerd door apostolische missiereizen of met geweld door de Spaanse inquisitie. Zij vonden in die streek een schuilplaats tegen de kwellingen van de vervolgingen door de katholieken die deze bekeerde joden 'Maranen' (Joden die deden alsof zij zich tot het katholicisme bekeerd hadden, maar in hun hart trouwen bleven aan de Joodse godsdienst) noemden een term waaruit veel verachting sprak. Pilar vertelde mij dat Fr. Laffineur gelijk had en dat zij een 'pasiega' was.

Maria Cruz als zestienjarige

Zij en haar dochter Mari Cruz stammen dus rechtstreeks af van het Joodse volk.

Nu Mari Cruz speelt een leidende rol in de twijfels en afwijzingen van de verschijningen. Zij als enige van de vier zienersessen. Terwijl de drie oudsten hun eerdere afwijzingen introkken, heeft zij vanaf januari 1963 de verschijningen van Maria ontkend. Zij ontkende deze verschijningen eveneens voor de bisschop van Santander die haar op 24 juni 1965 persoonlijk

ontving.

Eerst volgde de andere drie zienersjes haar op deze weg van ontkenning doch later trokken zij dit weer in.

Was dit niet het falen en struikelen gelijk aan het falen en struikelen van het Joodse volk (zie Rom. 11,11). Deze joden die het 'goede nieuws' niet gehoorzaamden (Rom. 10,16).

Is Mari Cruz's ongehoorzaamheid niet een beeld van de ongehoorzaamheid van haar voorvaderen? (Maria heeft deze gebeurtenis namelijk het afwijzen van de verschijningen van tevoren aangekondigd)

Niet dat we iemand willen veroordelen

Dit schijnt in sommige ogen onzinnig of belachelijk te zijn, doch als we terugkijken naar de periode van de verschijningen, zien we dat de H. Maagd hen een speciale les heeft gegeven en wel op 8 augustus 1961.

Toen de 4 zienersjes de kerk in Garabandal in een toestand van extase bereikten, zagen 3 zienersjes plotseling de Heilige Maagd niet meer. Alleen Mari Cruz zag haar nog en moest de H. Maagd tot in de kerk volgen.

Daar moest ze van de H. Maagd heel langzaam het Credo uitspreken. Had dit niet een speciale reden om het Credo zo langzaam op te zeggen?

Was zij hier niet een representante van haar voorvaderen? Bovendien, spreekt de H. Schrift niet vaak in symbolen en gelijkenissen?

10. 'EL FIN DE LOS TIEMPOS - HET EINDE VAN DIT TIJDPERK

Conchita kondigde profetisch aan dat na Paus Johannes XXIII er nog maar drie pausen zouden komen voor het einde van dit tijdperk. Laat ons eerst overdenken dat schriftuurlijke door God geïnspireerde profetieën, in de regel niet gemakkelijk zijn om te begrijpen, omdat ze gecompliceerd zijn.

Doch in bepaalde gevallen is het interessant om hypothetische verklaringen te geven zoals er hier een volgt.

Als we aannemen dat het grote wonder van Garabandal zal plaatsvinden gedurende het pontificaat van deze paus (hoe zou het anders moeten zijn als Garabandal echt is)

Als we aannemen dat er de voortdurende miraculeuze aanwezigheid van een rookkolom overdag en van licht bij nacht zal zijn, dan zal dat zeker de aandacht van het Joodse volk trekken. Dan is er geen andere weg om aan te nemen dat hier een nieuw tijdperk in de geschiedenis van de Kerk is ontstaan, namelijk dat van de heling van het eerste schisma en de grote verzoening tussen de Kerk en de Synagoge.

11. DE ACHTTIEN 'ZEGENINGEN'

De belangrijke gebeurtenissen in Garabandal hebben steeds plaatsgevonden op de 18e van de maand, met name: 18 juni -18 oktober -18 november 1961, 18 juli 1962, 18 juni 1965 Zou dit niet meer zijn dan een toevallige samenloop van omstandigheden?

Het antwoord is nee en wel om twee redenen.

Die redenen zijn: 1. het gezonde verstand, 2. een theologische reden.

De eerste reden is het feit wanneer een gebeurtenis of een bijzondere samenloop van gebeurtenissen plaatsvinden, doch een minieme kans hebben om te gebeuren, dan zoekt men naar een doelmatige oorzaak van deze gebeurtenissen.

De tweede reden is dat God die hier in Garabandal aan het werk is, altijd handelt met wijsheid, orde en regelmaat.

Een andere kwestie met betrekking tot dit punt is de vraag:

Wat is de goddelijke bedoeling bij de keuze van de 18e van een maand?

Een Engelsman legde mij uit waarom O.L. Vrouw 6 x in Fatima verscheen op de 13e van de maand. Volgens hem is de 13e gerelateerd aan de 6 vermeldingen van de maand Adar in het boek Esther. Zij is een prototype van O.L. Vrouw.

Waarom verscheen de Engel of O.L. Vrouw of de rookkolom op de 18e van een maand?

De dagelijkse liturgische gebeden in de synagoge zijn verdeeld in twee gedeelten.

Het eerste gedeelte is het 'Shema Israël' -het tweede gedeelte 'Shemone Esre' en bestaat uit achttien zegeningen, samengesteld lang vóór de tijd van Jezus.

Jezus, Maria en Jozef hebben deze gebeden samen vaak gezongen.

Door te kiezen voor verschijningen op de 18e juni, juli, oktober en november, heeft God zichzelf gemanifesteerd door:

- Michael, de engel van de synagoge
- Maria als jodin
- een rookkolom en een vuurkolom een groot wonder

De Heer God laat Zijn uitverkoren en geliefde volk weten dat de achttien zegeningen die driemaal per dag gezongen worden, nu al meer dan tweeduizend jaar, lang gehoord zijn en dat zijn twaalf vragen of smekingen nu vervuld zullen worden.

De andere zegeningen zijn drie gebeden of lofprijzingen vooraf en drie gebeden als dankzegging.

CONCLUSIE

Laat ons de Heer prijzen. Laat ons hosannah zingen .

Ik laat hier nog een tekst van Paulus volgen.

Rom. 11. 28-3°:

"Zeker met betrekking tot het evangelie, zijn ze vijanden om Uwentwil, maar met betrekking tot de uitverkiezing zijn ze de welbeminden omwille der Vaders; want nooit heeft God berouw over genadegaven en roeping.

Zoals gij eertijds ongehoorzaam aan God zijt geweest, maar thans door hun ongehoorzaamheid barmhartigheid hebt gevonden: zo zijn ook zij nu nog wel ongehoorzaam om de U betoonde ontferming, opdat eenmaal ook zij op hun beurt barmhartigheid mogen verkrijgen.

Want God heeft allen onder ongehoorzaamheid gevangen gehouden, om aan allen Zijn barmhartigheid te tonen.

O afgrond van rijkdom en wijsheid en kennis van God!

Hoe ondoordringelijk zijn toch Zijn raadsbesluiten, hoe onnaspeurlijk Zijn wegen.

Wie toch kent 's Heren gedachte,

Of wie is Zijn raadsman geweest?

Of wie heeft Hem eerst iets gegeven, zodat hij terugontvangen moet?

Immers uit Hem en door Hem en voor Hem is alles.

Hem zij de glorie in eeuwigheid, Amen".

Dit beslissende gebed wordt steeds meer actueel en passend bij hetgeen er te gebeuren staat en door Paulus werd beschreven in de Romeinenbrief, hoofdstuk 11. De gehele Romeinenbrief beschrijft het mysterie van de verlossing voor zowel het joodse volk alsook voor de heidenen volgens Gods plan.

Het lijkt mij dat Garabandal dit bevestigt en bovendien het bevestigt dat na de Waarschuwing, het grote wonder en het bovennatuurlijke permanente teken er het begin zal komen van een nieuw tijdperk in de geschiedenis van de mensheid.

Vertaald door P-K. te U. 25 juli 2001 ☐

Mariaheiligdom gespaard

Het populaire Indiase Maria heiligdom Vailankanni, dat jaarlijks 20 miljoen pelgrims trekt, is op het nippertje gespaard gebleven voor de vloedgolf op 26 december 2004. Dat meldt *AsiaNews*. Het water naderde de bedevaartskerk tot honderd meter, verwoestte de omheining en alles wat zich daarbuiten bevond, maar liet de kerk met 2000 gelovigen die de Mis bijwoonden ongemoeid. Dat is opmerkelijk, omdat de kerk niet hoger ligt dan de omgeving. Een even hooggelegen bushalte werd wel overspoeld. Huizen en hotels werden verwoest. In de directe

omgeving van het Mariaoord alleen al zijn naar schatting duizend mensen omgekomen. De officiële vertegenwoordigers van het heiligdom spreken in een verklaring van een "miraculeuze redding".

De gebouwen dienen nu als noodopvang en distributiecentrum. Vanuit verschillende bisdommen zijn vrijwilligers gekomen om de doden te bergen en te begraven en nabestaanden te helpen.

Sommigen hebben er meer dan 150 kilometer voor gereisd. (KN)" Uit Katholiek Nieuwsblad van vrijdag 7 Jan. 2005

Het ontstaan van het heiligdom

In een land dat bekend staat als voornamelijk Hindoeïstisch en waar het Christendom een minderheidsbelang heeft, is in de 16e eeuw de Heilige Maagd verschenen.

Vailankanni ligt in aan de Oostkust van India in de provincie Tamil/Nadu. In Vailankanni staat de prachtige Basiliek van Onze Lieve Vrouwe van Goede Gezondheid.

De reden voor de bouw van de kathedraal is de verschijning van Maria en het kindje Jezus in de 16e eeuw, aan een herdersjongen.

Een ongelooflijk schone Dame, die een en al genade uitstraalde.

Het was op een morgen dat de herdersjongen bij het krieken van de dag, met melk onderweg was. Ondanks de zware arbeid nam hij zijn taak serieus en deed zijn werk zoals dat van hem verlangd werd. Toen hij een vijver aan de Anna Pillai straat passeerde, werd hij overvallend door vermoeidheid. Nabij een boom overviel een ongewone slaap hem. Op dat moment kreeg hij een visioen. Een ongelooflijk schone dame, die een en al genade uitstraalde, met een al even mooi kind verschenen aan hem. Ze hadden zgn halo's rond hun hoofd. De moeder vroeg de herdersjongen om wat melk voor haar kind dat de jongen aan de moeder gaf. Toen het visioen voorbij was spoedde de jongen zich naar zijn meester en vertelde deze over het voorval.

De meester geloofde de jongen niet en berispte hem. Tot ieders verbazing begon op dat moment de pot over te lopen en de melk stroomde over de rand van de pot.

De herdersjongen en zijn meester geloofden nu dat dit het werk van n de Hemelse vrouw. De plaats werd omgedoopt in "de tank van Onze Vrouw".

De volgende gebeurtenis vond plaats aan het einde van de 16e eeuw. Een arme weduwe uit Vailankanni woonde samen met haar verlamde zoon. De jongen zat iedere dag onder een boom en verkocht daar melk aan dorstige voorbijgangers. Op een dag zat hij daar zoals gewoonlijk om zijn melk aan de man te brengen

toen, opeens, vlak voor hem een helder licht verscheen. Midden in het licht stond een goddelijke dame met een kind op haar arm. De dame vroeg hem om een beker melk. De jongen gaf de melk en kreeg de boodschap mee om naar een katholieke jongeman te gaan en hem te vragen een kapel te bouwen. Terwijl de dame sprak voelde de jongen dat zijn benen gevoel kregen en dat de kracht door zijn benen stroomde. De jongen was vervuld van blijdschap en rende naar Nagattipanam om de opdracht uit te voeren.

De jongen werd geleid door Onze Lieve Vrouw en vond de jongeman. De kapel werd zonder slag of stoot gebouwd. De kapel werd opgedragen aan de Dame van goede gezondheid.

In de 17e eeuw was een schip, van een Portugese handelaar, onderweg van Macao (China) naar Colombo. het schip kwam terecht in een zware storm in de golf van Bengalen. De zeelui waren radeloos en angstig. Zij riepen Onze lieve Vrouwe Sterre der Zee aan en baden om genade.

Ze beloofden dat wanneer ze veilig aan land konden gaan, een kerk te bouwen ter ere van Maria.

Het schip strandde vlakbij Vailankanni op 8 sept. De kapel die eerder was gebouwd

werd getransformeerd in een prachtige stenen kerk. Het altaar werd opgesierd met kostbare porseleinen tegels waarop bijbelse afbeeldingen waren weergegeven. De tegels getuigen van de dankbaarheid van de schepelingen voor hun redding. Zij zijn nu te zien rondom het miraculeuze beeld van Onze Lieve Vrouwe. Sindsdien wordt het feest van Onze Lieve Vrouwe van goede gezondheid gevierd. In 1771 werd Vailankanni een officiële parochie.

Op basis van de gebeurtenissen werd de kerk in op 3 november 1962 door Paus Johannes XXIII verheven tot basiliek wat een officiële erkenning van de verschijningen betekende.

In 1985 werd een nieuwe kapel gebouwd ter ere van "de dame van de tank" gebouwd.

Wonderen:

Ongeveer 49 jaar geleden bracht een moeder haar zoon naar het heiligdom. De zoon was ongeneeslijk ziek en de artsen waren overtuigd van de hopeloze situatie en de prognose was niet goed.

Na het bezoek was de jongen op wonderbaarlijke wijze genezen van zijn ziekte. De jongen heeft deze getuigenis vast laten leggen, welke zijn opgelegd door de kerkelijke gezag. Dankzij het geloof in de genade van Maria hebben minstens drie officieel vastgelegde wonderbaarlijke genezingen plaatsgevonden. Uit: Bedevaartweb.com □

DE VERERING VAN HET H. SACRAMENT

Uit de Apostolische Brief : ' Blijf bij ons Heer, Mane Nobiscum Domine ', van paus Johannes Paulus II ter gelegenheid van het jaar van de Eucharistie.

.....De aanwezigheid van Jezus in het tabernakel moet een steeds groter aantal zielen gaan aantrekken die in Hem verliefd zijn, en die in staat zijn om lang naar zijn stem te luisteren en als het ware zijn hart horen kloppen. "Proeft en ziet hoe goed de Heer is!" (Ps. 34,9).

Laat parochiegemeenschappen en religieuze gemeenschappen zich dit jaar in het bijzonder inzetten voor de aanbidding van de Eucharistie buiten de Mis.

Laten wij uitgestrekt ter aarde neerliggen voor Jezus in de Eucharistie, en met ons geloof en onze liefde eerherstel brengen voor de verwaarlozing en de veronachtzaming tot heiligschennis toe, die onze Heiland op zoveel plaatsen ter wereld te verduren heeft. Laten wij onze persoonlijke en gemeenschappelijke contemplatie uitdiepen in de aanbidding, daarbij ook gebruik makend van gebedshulpen, steeds ontleend aan het Woord van God en aan de ervaring van zoveel mystici van vroeger en van nu. Ook de Rozenkrans, verstaan in zijn diepe bijbelse en christocentrische betekenis, die ik in mijn apostolische brief 'Rosarium Virginis Mariae' heb aanbevolen, zal een bijzonder geschikte weg kunnen zijn om te komen tot eucharistische contemplatie, een weg die gegaan wordt in het gezelschap en de leerschool van Maria □

LEVE CHRISTUS IN HET H. SACRAMENT